

Beszéljünk az eredményekről is

Párttaggyűlés a textilművekben

A Szegedi Textilművek pártalapszervezetének vezetősége a nyarat használták ki arra, hogy szót váltsanak tagságukkal a gyakorlati pártmunkában oly fontos munkamódszerről, stílusról, munkarendről. Kilenc alapszervezetben több mint háromszáz főnyi tagság mondott észinté, nyílt véleményt arról. Utolsóként október második felében a szövődési dolgozókból, zömmel nőkből álló VI-os pártalapszervezet tartotta meg taggyűlést munkamódszerről, munkarendről, kicsit annak a tapasztalatoknak a birtokában is, amelyek tükröződtek az eddig lezajlott taggyűlések nyomán. Elmondható róluk, hogy általában sikeresek voltak, összegezték a tagság véleményét, javaslatát a gyakorlati pártmunkáról, a feladatok ellátásának mikéntjéről és rámutattak a „hogyan tovább” lehetőségére is.

A pártcsoporthoz szerepe

Ezen a taggyűlésen is — amely határozatképes volt, és igazolatlanul senki sem maradt távol — részt vett és felszólalt Takács Imréné, a gyár pártbizottságának titkára. A tanácskozást vezető Mircsov Mihály magabiztosan adta át a szót Minyó Ferencné párttitkárnak, aki a tagsággal folytatott beszélgetés fontosságát hangsúlyozva a többi között megállapította, hogy alapszervezetük munkamódszertől a megnevekedett gazdaságpolitikai követelményekhez igazítja, azt a soros pártbizottságoknak megfelelően alakítja. Egyeztek abban is a vélemények, hogy a munkában az irányítás színvonala általában megfelel a követelményeknek, a taggyűlések jobb előkészítésében azonban vannak megteendő dolgok, s ebben a pártcsoporthoz tehetőnek a legtöbbet, jóllehet, a taggyűlések színvonala a témától függően változó. Az alapszervezet vezetősége nagyon helyesen úgy véli, hogy a feszítettebb gazdasági munka nem indokolja a pártcsoporthoz érkező esetlegeséget, rendszertelenséget.

Párt-megbízások

Egy-egy taggyűlés sikeressége attól is függ, hogy a sorra kerülő témát mennyire, milyen mélységben és szélességben ismerik a pártcsoporthoz, hogy hozzátehesék majd a maguk véleményét is. Ebben az alapszervezetben is lemérhető ez. Legnagyobb aktivitást a gazdaságpolitikai témák váltának ki, hiszen ki-ki ismeri saját munkaterületét és könnyen mérlegelheti pozitív vagy negatív tényezők hatását. A vitaszellemlen ilyen esetekben eleven, viszont ideológiai kérdések felmerülésekor — esetenként — alábbhagy az aktivitás. Megint mások, például belpolitikai témakörök kapcsán, élénk az érdeklődés. A világban előálló tények, hely-

zetek, jelenségek magyarázatához, megértéséhez viszont átfogóbb, mélyrehatóbb tájékoztatást, kommentárt kérnek, hogy a kérdések sorában el tudjanak igazodni. A ma problémái egyaránt érdekelnék fiatalokat, idősebbeket. Az utóbbiak elmondták ezzel kapcsolatosan, hogy a fiatal párttagok jobban hallhatnák a hangjukat taggyűlésen.

A harmincfőnyi tagság négy pártcsoporthoz dolgozik. Húszan viselnek választott tisztséget. A többi között vannak pártbizottsági tagok, szak szervezeti és vöröskeresztes aktivisták, brigádvezetők, akik a termelésben is példamutatóak. Tisztségükben rendszeresen figyelemmel kísérik munkájukat, s időnként beszámoltatják őket.

Az információ

A megkérdezettek az információval kapcsolatban emeltek kifogást általában. Szóvá tették, hogy bizonyos dolgok idő előtt kiszivárognak, s ezt úgynevezett „jól-értesültek” hangulatrombolásként adják tovább, természetesen torzíva. A taggyűléseken, bár sok függő kérdésre hangzik el a megfelelő válasz, a tagságnak mégis az a véleménye, hogy esetenként maradnak hézagok az információban ugyanúgy, ahogy ez lenni felfelé is megállapítható. Márpedig csak ismert értesülésekre lehet válaszolni.

Az előzetes beszélgetésekben az is elhangzott többek között, hogy a gazdasági követelményekhez igazítja, azt a soros pártbizottságoknak megfelelően alakítja. Egyeztek abban is a vélemények, hogy a munkában az irányítás színvonala általában megfelel a követelményeknek, a taggyűlések jobb előkészítésében azonban vannak megteendő dolgok, s ebben a pártcsoporthoz tehetőnek a legtöbbet, jóllehet, a taggyűlések színvonala a témától függően változó. Az alapszervezet vezetősége nagyon helyesen úgy véli, hogy a feszítettebb gazdasági munka nem indokolja a pártcsoporthoz érkező esetlegeséget, rendszertelenséget.

Új vonás

Úgy tűnt, hogy a vezetőség beszámolója átfogóan érintett minden területet, és nem lesznek hozzászólások. Aztán sorra-rendre szót kért Huszár István, Simon Géza, Garai István, Halász Károlyné, Nemes Ildikó, Csanádi József, Mircsov Mihály. Elhangzott, hogy keveset tudnak társ-pártalapszervezetek munkájáról, jóllehet bizonyára lehetne tanulni egymástól, sőt együttműködni

is. A pártcsoporthoz érkezők nem látványosak. Akkor is megbeszéljük a soros kérdéseket, problémákat, ha nem teljes a létszám. A taggyűléseken erősíteni kell a vitaszellemlen, másrészt az előzőekben felvetett kérdésekre azon a fórumon kapjanak választ.

Többen kifogásolták a párt-építési munkát, keresve az okokat is. A szövődésrészről több párttag is lehetne. A fiatalok meggyőzése ott akad el, hogy tartózkodnak a párttagsággal járó nagyobb követelmények vállalásától. Mégis rájuk kell számítani, építeni a jövőben is. A felzárkózásokban is érezhető volt, hogy a pártalapszervezet munkamódszere, rendszere és stílusa kapcsolódik a gazdasági munkához. A tagság elfogadta a vezetőség összegzését a beszélgetések tapasztalatairól, a munka jobbtételét eredményező javaslatokat pedig határozattá emelte. Elhangzott az is, hogy a pártcsoporthoz vezető taggyűlésen is elismételhetik, mintegy megerősíthetik, ami a pártcsoporthoz elhangzott, a taggyűlés ugyanígy az a fórum, amelyen kérdéseire leginkább választ kap a tagság.

A taggyűlés ekkor még nem fejezte be munkáját. Az egyéb címszó alatt követték olyan kérdéseket, bejelentéseket, javaslatokat — vagy tizenketten kértek még szót —, amelyekre, ha nem is rögtön és kapásból, de kielégítő választ vár a párttagság. A véleménynyilvánításnak ez a formája — amely ugyancsak vonása a munkamódszernak — eddig bevált a gyakorlatban, és folytatják tovább.

Ünnepélyes pillanatok is tarkították ezt a sikeres taggyűlést, amikor a vezetőség a tagság sorából köszöntötte Varga Jánosné 25 éves párttagsága alkalmából és Faraó Jenőné, aki nyugdíjba vonult és pártmunkáját lakóterületén folytatja majd tovább.

L. F.

A Föld mélyének melege

Dagesztánban a Föld mély rétegeinek hőjét hasznosító tudományos-ipari egyesülés alakult. Ez a hegyes vidék gazdag földalatti melegvíz-forrásokban. A Föld mélyének melegét itt széleskörűen hasznosítják az iparban, a mezőgazdaságban és a háztartásokban. Csupán az elmúlt években ebben az autonóm köztársaságban több mint 50 millió köbméter földalatti melegvizet használtak fel, aminek eredményeképpen nagy mennyiségű fűtőanyagot takarítottak meg.

Az egyesülés termelési tervében egy sor új geotermikus kút fúrása, valamint régi olaj- és gázkutak helyreállítása szerepel, hogy azok segítségével termálvizet tudjanak kitermelni. Ezzel egy időben csővezeték-eket, gyűjtő- és elosztóállomásokat építenek, ami lehetővé teszi a meleg víz eljuttatását a felhasználókhoz.

Játék-export

A Konsumex Külkereskedelmi Vállalat mintegy 30 országba exportál hagyományos fa-, textil- és fémjátékokat, illetve különböző logikai játékokat. A vállalat múlt évi kivitele e cikkek-ből meghaladta a 800 millió forintot.

A világpiacon tapasztalható recesszió arra készteti a külkereskedőket és a termelőket, hogy a játékkínálat szélesítésére, új termékek kifejlesztésére törekedjenek. Sikereket azonban csak úgy érhetnek el, ha összehangolják tevékenységüket. Jelenleg Magyarországon néhány fő játékgyártó vállalat és ipari szövetkezet mellett mintegy 60–70 olyan cég gyárt játékokat, amelyeknek nem ez az alaptevékenysége. Így még inkább fontos, hogy a helyi termékkorszerűsítési terveket a külkereskedőkkel egyeztessék.

Ki tud többet a Szovjetunióról?

Politikai vetélkedősorozat

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 65., a Szovjetunió megalakulásának 60., valamint a magyar-szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási egyezmény aláírásának 35. évfordulója jegyében, immár tizedik alkalommal hirdetik meg a Ki tud többet a Szovjetunióról? című politikai vetélkedősorozatot. A Művelődési Minisztérium, a KISZ Központi Bizottsága, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság, a Lapkiadó Vállalat és a Szovjetunió című folyóirat szerkesztősége rendezvénysorozatával arra ösztönzi a középfokú tanintézetek diákjait, hogy mind jobban megismerjék a Szovjetunió életét, erősítsék a magyar és a szovjet fiatalok kapcsolatát, barátságát.

A budapesti Kölcsey Ferenc Gimnázium kezdeményezésére az 1973–74-es tanévben rendezték meg első ízben a Ki tud többet a Szovjetunióról? című politikai vetélkedőt. Az azóta mozgalommá szélesedett akció jól szolgált a magyar-szovjet barátság ápolását. A vetélkedősorozat rövid idő alatt nagy népszerűsége tett szert a diákok körében: több mint 320 ezer tanuló ismerkedett meg olvasmányai segítségével a Szovjetunió történetével, népeinek életével, eredményeivel.

reflektor

Azok a bizonyos emberi tényezők

Hogy mi minden játszhat közre egy-egy baleset kialakulásában, hiánytalanul felsorolni nehéz lenne. Mindenesetre sok függ a gépjárművek, az utak műszaki állapotától, a forgalomszervezéstől, az időjárás, a látási viszonyoktól, azaz a vezető akaratától, figyelmével aligha vagy csak kevésbé, nehezen befolyásolható körülményektől. A balesetek túlnyomórészt azonban más okok követhetők nyomán. Emberi tényezőként szoktuk ezeket emlegetni, túlnyomórészt találo- és helyesen. Sokszor viszont tévesen, kizárólag a balesetet okozó tévedéseire, figyelmetlenségére, lelki tulajdonságaira gondolva, de mindenkor a megelőzés lehetőségeit bizonygatva.

Érdemes tehát bonckés alá venni a fogalmat, a tapasztalat segítségével járnunk utána, mi minden rejtezik az emberi tényezők hátterében. Hogy a közút-vasút kereszteződésében történt baleseteknél kezdjük, annak — köztudomásúan — szomorú aktualitása van. A legutóbbi tömegszerencsétlenség körülményeinek vizsgálatára tudomásunk szerint még nem tették pontot. Ismertek viszont a korábbiak tapasztalatai. Közülük most a két évvel ezelőtől, sífoki eset egyik-másik megállapítását idézzük. Kiválóan példázak ugyanis, hogy egy-egy balesetért nem csupán az a felelős, aki a bűntudatát felelősséget viseli. Okolhatók érte mások is, csak hogy az ő személynük „játékony” kődbe burkolózik. Rendelet írja elő: ha a közút kanyarban kapcsolódik a vasúti kereszteződésbe, s ha az út-kereszteződéstől számított 80 méterrel belül 150 méternél kisebb sugarú, valamennyi jelzést meg kell ismételni a bal oldalon is. Rendelet szabályozza továbbá, hogy a vasúti átkelőtől számított 30 méterrel belül megállóhelyet nem szabad kialakítani. (A leálló autóbusz ugyanis jócskán megnehezíti a mögötte haladók tájékozódását, arról nem is szólva, hogy a buszpilóta sem tud kellőképpen a vezetésre összpontosítani a fel- és leszállók nyüzsgésében.) A sífoki balesetnél a fent említett két rendelkezés egyikét sem tartották be, jóllehet az ügyben illetékeseknek nem másodpercek töredéke állt az intézkedésekhez, a baleset megelőzéséhez rendelkezésükre. Minden bizonynyal az ő emberi tényezőik is közrejátszottak a történetekben. Na és a masinistáé, aki — mint kétségkívül bebizonyosodott — nem az előírt 60-nal, hanem 95 km/órával vezette a vonatot. Jogilag nem felelősek, a buszvezető a fénysorompó tilos jelzésére hajtott át a kereszteződésben. Ha nem hal meg, elítélik. Mivelhogy 20 ember vesztette életét miatta. Vajon tényleg csak miatta?

Nem egy közút-vasút kereszteződésében esett szerencsétlenség állapították meg, a környező növényzet akadályozta a vasúti pálya „belátását”. András-keresztek című sorozatunkban is

szólunk már erről. Hogy most ismét felelevenítjük, azt az úgynevezett emberi tényezők további megvilágítása végett tesszük.

A KPM általában gondoskodik a tájékozódást gátló növényzet eltávolításáról, amennyiben az az ő felségterületén sarjad. Más esetben csak kérhet, például a termelészövetkezettől; ne magas növény kukoricát vessen a kérdéses helyre. A téves vagy méltányolja a kérést, vagy nem. Reagálása az elnök, az agronómus emberi tényezőitől függ. Aldatlan helyzet, változatlan kell rajta, mielőbb! A balesetek megelőzését szolgáló, szankcionálható jogszabály.

Egyik örökzöld témánk az országgyűlés őszi ülészakán is terítékre került. Szenvédelemesen ostromozta a belügyminiszter azokat, akik valamiféle bocsánatos bűnként kezelik az ittas vezetést, akik megértően, mi több, együttérző sajnálkozással balszerencsének minősítik, ha ezen rajtakapják ismerősüket, családtagjukat. (Az alkalos állapotban vezetőikkel most nem foglalkozunk, adandó alkalommal persze az ő emberi tényezőik is megérnének egy misét! Vajon hogyan folytatja életét, miképp pergeti hétköznapjait tovább, aki ittasságá folytán balesetet okozott, gondatlanul kioltotta egy másik ember életét? Vizsgáljuk ezúttal a környezetét inkább! Foglalkozunk azokkal, akik jogilag ugyan nem felelősek, ám közömbösségükkel ugyancsak hozzájárulnak a szerencsétlenségekhez, akik meg sem kísérik visszatartani címborájukat attól, hogy a közös italozás után autóra, motorra vagy kerékpárra üljön. Az ő dolga, gondolják bizonyára, mindaddig, amíg ők, gyerekeik, más családtagjaik megmenekülnek a közúton a részegen vezetőktől. Az ittas gyalogosok ugyancsak gyakran okoznak balesetet, nemegyszer éppen ők az áldozatok is. Mint a közelmúltban Vásárhelyen és Kisteleken. Használó esetekre ittasan felküdtek az úttesten a gyalogosok) mostanában, a szüreti mulatságok, s később, az év végi jeles névnapokat, ünnepeket kísérő ivászatok idején még jócskán számíthatunk.

Az együtt mulatókban igazán lehetne annyi betyárbecsület, hogy nem hagyják magára elázott társukat, főleg akkor nem, amikor tudják, forgalmas közúton fog hazáig végigdülgőlni, vagy biciklivel csalálgálni. Különösen éjszaka vannak életveszélynek kitéve a kaptos gyalogosok, kerékpárosok, kivilágítatlan úttesten csak féktávolságon belül képesek őket a gépjárművezetők észrevenni. A kisteleki esetben mindössze 20 méterről lehetett autóból kivenni, valamiféle akadály van az úton. A gépkocsivező csak akkor tudott volna idejében megállni, ha 35–40 kilométeres óránkénti sebességgel halad.

Ezt viszont aligha lehet elvárni.

Ladányi Zsuzsa

Bányászok közé rohant a szállító kocsi

Bányászok közé rohant egy megrakott szállító kocsi szerdán, a déli órákban, a komlói Zobák bányáuzemében. A baleset következtében nyolcan megsérültek. A függesztett sín pályán közlekedő kocsi a föld alatti lejtős szállítófolyosón szabadult el, és a munkahelyükre éppen leszálló bányászok közül hármat súlyosan, ötöt könnyebben megsebesített.

A pécsi idegsebészetre szállított két súlyosan sérült bányász állapota kielégítő, harmadikukat combcsonttöréssel ápolják Pécsen, a megyei kórházban. Az öt könnyű sérültet Komlón részécsítették orvosi ellátásban, s kettejükét már haza is engedték a kórházból. A baleset körülményének kivizsgálása szakértők bevonásával elkezdődött.